(IZ)BR@NO
v Knjižnici Domžale

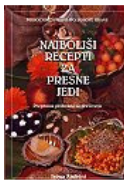
KNJIGE ZA ODRASLE:

• Bernhard Schlink: KONEC TEDNA, Cankarjeva založba 2009

Po dvajsetih letih zapora, Jorga nekdanjega pripadnika Rdečih brigad, obtoženega štirih umorov, oprostijo. Ob tej priložnosti njegova starejša sestra Christina pripravi srečanje s starimi prijatelji, ki se ob koncu tedna zberejo v razpadajoči podeželski vili. Ponovno srečanje s človekom, s katerim so si nekoč delili revolucionarne ideale, povzroči pri povabljenih neizogibno soočenje z lastno preteklostjo. Ocenjevanje Jorgovih dejanj je nedeljivo s spraševanjem o stališčih, ki so jih zagovarjali nekoč in kompromisih na katerih so zgradili, sedaj zgledne življenjske zgodbe srednjega sloja. Roman odpira razmišljanja o družbenem angažmaju posameznika, o idealizmu, zvestobi, minevanju...

• Irena Andrini: NAJBOLJŠI RECEPTI ZA PRESNE JEDI, samozaložba, 2000

Avtorica knjige je bila prisiljena spoznavati bolj zdravo hrano pri 21 letih, ko je pri treh mesecih zbolel njen prvi otrok Janez. Do takrat je jedla samo zato, ker je bila hrana dobra in da je lahko živela. Pravi, da verjame zakonom narave in v svoj cilj. Je trmasta in odločna!. Dolga leta se je trudila in sedaj, ko je kuhano hrano, ne je več do onemoglosti. Ko poje en obrok, se ustavi, posluša svoje telo in ne je zopet kar naprej. Leta 2000 je prešla na 100% sadno presno hrano z zelo malo zelenjave. Kuhano hrano pa je približno enkrat na mesec. Je večinoma monoobroke. To pomeni, da je obrok banan, obrok jabolk, obrok lešnikov in včasih zopet jabolka. Približno dvakrat tedensko si pripravi še solato, veliko se ukvarja s športom, še največ s karatejem. Sedaj je rodila še hčerkico Julio in jo namerava dojiti do treh let. Hčerkica pa je kot pravi, presnojedi dojenček. Je krepka in dobiva prve zobke. Avtorica pa se počuti dobro, je polna načrtov in srečna.

• Monika van Paemel: MARGUERITE, Študentska založba, zbirka Beletrina, 2009

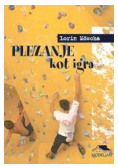
Roman Monike van Paemel je podoba veličastne ženske, njene babice. Pripovedovalka to neustrašno žensko najprej uzira zunaj sebe, jo potem skozi spomine priklicuje iz notranjosti, da bi na koncu romana v muzeju v Arlesu onemela pred portretom gospe Marguerite Luchard slikarja Clauda Juliena iz leta 1834, ki je babici osupljivo podobna, ter tako sklene krog, ki je bil razprt. Če ne bi bilo teh močnih, neomajnih žensk, ki so prekletstvo in zarja novega dne hkrati. Če ne bi bilo babic, kakršna je Marguerite, in vnukinj, vse te številne borbene ženske, ki hočejo (iz)vedeti, kdo so. In pri tem igrajo na vse svoje registre, ne le na tistega, ki ga dovoljuje moški svet in odobrava okoliška morala. Politika je laž, lastnina je kraja, je vzklikala ponosna Marguerite -, brez stika s trpljenjem ljudi, brez sočutja in empatije. Brez – ljubezni. Marguerita je poetična, čustveno intenzivna in pretresljiva avtobiografska pripoved.

• Orhan Pamuk: MUZEJ NEVINOSTI, Geopoetika, 2009

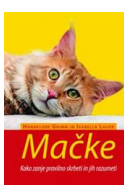
Roman »Muzej nedolžnosti« je v Turčiji velika uspešnica in tudi mednarodno velja za izvrstno delo. Izšel je leta 2008, istočasno pa je bil zaključen tudi Pamukov projekt ustanovitve resničnega Muzeja nedolžnosti, stavbe, kjer so razstavljeni predmeti iz knjige pred nami. Pisatelj je namreč želel povezati knjigo z muzejem v Istanbulu in obratno, kar mu je po devetih letih tudi uspelo. Za razliko od drugih avtorjevih romanov je ta predvsem ljubezenski, opisuje odnos med glavnim junakom Kemalom in Fusun. Že takoj je jasno, da ta zgodba ne bo imela srečnega konca, saj prihajata iz povsem različnih družbenih slojev. Spoznata se leta 1975, ko so bile tovrstne razlike še veliko pomembnejše kot danes. Poleg tega je Kemal tik pred poroko z zaročenko, ki jo ima rad in se ji ne namerava odpovedati. Na osnovi ljubezenske zgodbe avtor razmišlja o ljubezni kot čustvu, o njenih pojavnih oblikah in reakcijah, ki jih sproža pri ljudeh. Kemal z romantično-nostalgičnim tonom opisuje preteklost in srečo, katere se ni zavedal, dokler je ni izgubil. Tako mu preostane le zbiranje predmetov, povezanih z njo, in ustanovitev muzeja. To je roman kot kronologija, biografija nekega obdobja v Istanbulu, kar potrjuje tudi imensko kazalo na koncu knjige. Prevod v slovenščino je že napovedan.

• Lorin Moescha: PLEZANJE KOT IGRA, Modrijan, 2008

Da je plezanje možno poučevati in trenirati skozi igro, je prepričanje avtorja in veliko drugih vaditeljev. V priročniku, ki je namenjen predvsem profesorjem športne vzgoje, trenerjem športnega plezanja, staršem in ljubiteljem športnega plezanja, spoznamo oblike in vrste športnega plezanja, plezalno opremo, plezalne tehnike, poškodbe športnih plezalcev in še mnogo več. Igre, predstavljene v priročniku, so primerne tako za tiste, ki se s športnim plezanjem šele spoznavajo in tiste, ki športno plezanje že poznajo. Priročniku je priložen tudi DVD z razlagami v slovenščini in angleščini.

• Grimm, Hannelore: MAČKE: KAKO ZANJE PRAVILNO SKRBETI IN JIH RAZUMETI, Mettis bukvarna, 2009

»Kdor ima mačko, se mu ni treba bati samote, » je pred približno 300 leti zapisal Daniel Defoe.
V tej knjigi je lepo in nazorno napisano na podlagi česa se najprej odločimo, da bi imeli mucko, kako se pravilno za njo skrbi in kako se jo naučimo razumeti. Torej kdaj in katero mačko bomo zbrali. Vedeti je treba, da mačke živijo mnogo dlje kot psi. Ko se odločimo za tisto, ki nam ustreza je potrebno nabaviti stvari, ki jih mačka nujno potrebuje: posodici za hrano in vodo, mačje stranišče z lopatko in mačji pesek. Potem je še prenosna košara predvsem za prevoz k veterinarju, pa praskalnik, negovalni pripomočki, igrače, košara za spanje, kar pa se lahko nabavi postopoma. Pomembna je pravilna prehrana, nega mucke. Mucke se veliko umivajo, ampak ne samo zaradi higiene, ampak za njih je to tudi telovadba in masaža. V knjigi je tudi leksikon mačje govorice. Npr. zakaj se mačke tako rade igrajo. V resnici gre pri mačji igri za lov, nekaj zelo prvobitnega. Mačka igračo opazuje, preži na njo, se tihotapi okoli nje. Ko ujame igračo v resnici ujame svoj plen. Privlači jo vse, kar se premika. Pomembno je skrbeti za njeno zdravje, redno jo peljati k veterinarju, vsaj enkrat na leto. Mačke so samostojne, ampak so zelo vdane in privržene prijateljice. Le pravilno, z ljubeznijo in prijaznostjo je potrebno skrbeti za njih. Obogatijo naša življenja s toplino in igrivostjo.

KNJIGE ZA OTROKE IN MLADINO:

• Marjolijn Hof: MAMA ŠTEVILKA NIČ, Založba Miš, 2009

Zgodbo beremo skozi oči dečka Fejza, ki srečno odrašča v mešani nizozemski posvojiteljski družini. V družini je poleg njega posvojena tudi njegova sestra, ki prihaja iz Kitajske. Fejzo ve, da je njegova prava mama iz Bosne, vendar pa se s tem ne ukvarja preveč, vse dokler ne začne prijateljevati z Maud. Ta začne s svojimi vprašanji v njem prebujati radovednost, pa tudi strahove povezane s svojim poreklom. Odloči se, da poišče svojo pravo mamo in si odgovori vsaj na nekaj vprašanj. Kakšna je mama? Zakaj ga je zapustila? Poda se na vznemirljivo pot iskanja odgovorov, ob strani pa mu stoji tudi njegova družina.

• Pavel Čech: ČUDEŽNI VRT, SANJE, 2009

Zelo tankočutno napisana pravljica, ki nas skozi zorni kot dečkovega pogleda popelje v svet domišljije, ki so jo zmožni le otroci. Težko bi se opredelila, kaj je pri tej slikanici bolj pomembno: besedilo ali ilustracija. Bilo bi bolje če rečem, da gre za prepletanje obeh in da bi eden brez drugega težko pričarala takšen občutek kot ga v kombinaciji. Skratka skozi oči dečka Oskarja se podamo na potovanje po starem mestu v katerem prebiva, vse do skrivnostnega s ključavnico zapečatenega zidu, ki obdaja zapuščeni vrt. Vrt, ki je v domišljiji natanko tak kot si ga tisti trenutek predstavljamo, vsak dan drugačen, vsak dan bolj nenavaden, vsak dan bolj živ. Je odsev duševnosti, je prispodoba našega notranjega očesa, ki z leti počasi tone v temo. Kakšna škoda, da odrasli več ne zmorejo videti sveta, kot so ga videli skozi otroške oči. Kajti le tako bi svet lahko ostajal čaroben. Čaroben na veke.

• Nicholas Halliday: OSAMLJENO DREVO, Alica, 2008

Nekega pomladnega jutra v gozdu začne rasti zimzeleno drevo. Spoprijatelji se s starim hrastom, ki mu pripoveduje zgodbe o življenju v gozdu. Postaneta najboljša prijatelja. Ko pride jesen, listi hrasta začenjajo spreminjati svoje barve. Ko z drevesa odpade zadnji želod, se hrast pripravi na zimsko spanje. Gozdna tla prekrije snežna odeja, zato malo drevo zebe. Zelo je osamljeno. Spomladi pa stari hrast še vedno spi. Umrl je, njegovo dolgo življenje je končano. Zimzelenemu drevesu na starega prijatelja ostanejo le spomini. Nekega dne pa na mestu, kamor je padel zadnji želod, začne rasti novo hrastovo drevo. Čudovito in ganljivo zgodbo dopolnjujejo zanimive ilustracije.

• Jill Tomlinson: NA KONCU SVETA, Kres, 2009

V poučni zgodbi o malem cesarskem pingvinu Otu, ki živi »na koncu sveta« - na Antarktiki – zvemo marsikaj o krutem in drugačnem življenju na ledenih obalah. Tudi družinsko življenje cesarskih pingvinov se precej razlikuje od družinskega življenja ljudi, vendar pa je najpomembnejše to, da cesarski pingvini vedno (po)skrbijo drug za drugega in tako ni nihče nikoli čisto sam. Slikanica vsebuje precej besedila in je tako primerna za malo boljše, bolj potrpežljive in predvsem dovolj radovedne bralce.

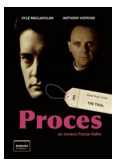
MEDIOTEKA:

• Iztok Mlakar: ROMANCE BREZ KRJANCE – CD, ZKP, 2008

Iztok Mlakar je vsem dobro znani kantavtor in igralec, ki je leta 1993 prejel Ježkovo nagrado. Decembra 2008 je po albumih Štorije in baladorje, Balade in štroncade, Rimarije iz oštarije po sedmih letih luč sveta ugledal novi album z naslovom Romance brez krjance. Je avtor domiselnih in hudomušnih šansonov, v katerih poje o večnih temah kot so ljubezen, minevanje in smrt, boj malega človeka za pravičnost in tudi o bolj šaljivih življenjskih radostih, ki zajemajo veselje ob vinu, družbi in dobri domači hrani. Njegove pesmi so pete v goriškem, nekaj pa tudi v cerkljanskem narečju. Se pa v njegovih pesmih dobro zrcali splošni slovenski značaj. Da pa je fama okoli Iztoka Mlakarja še večja, je poskrbel kar sam, saj ne mara oglaševati in nastopati pred velikimi množicami in tako njegovi koncerti ostajajo privilegij redkih...

• PROCES – DVD, Demiurg, 2008 (1993)

Rdeča nit Kafkinega Procesa je absurd, odtujenost, birokratska norost in ničevost. Scenarij za ekranizacijo slavnega romana F. Kafke Proces je napisal Nobelov nagrajenec Harold Pinter. Film je bil posnet na avtentičnih lokacijah v Pragi. Pravnika Jožefa K. nekega jutra skupina uradnikov še pred službo aretira brez kakršnekoli obrazložitve. Že vnaprej ga določijo za krivega. Kot riba na suhem! Absurdno se zapleta, ne spozna, da je ujet v blodnjaku zlobnega odtujenega pravnega sistema. V svoji naivnosti, ko sploh ne ve za zločin, ki naj bi ga zagrešil, lahkomiselno pričakuje, da se bo zadeva sama po sebi uredila po pravici. Tako groteskno tone v tolmun sistema, iz katerega ni več izhoda.